

ST. STANISLAUS KOSTKA CHURCH
PARAFIA ŚW. STANISŁAWA KOSTKI
1923-2024

MSZE ŚWIĘTE

Weekdays:

**Tuesday, Wednesday,
Thursday & Saturday**

9:00 AM - English

Friday

7:00 PM - Polish

Saturday:

6:00 PM - Polish

Sunday

8:30 AM - Polish

10:00 AM - English

11:30 AM - Polish

Holy Days Schedule - Święta:

9:00 AM - English

7:00 PM - Polish

Office Hours - Kancelaria Parafialna:

Secretary - Sekretarka: Monika Tutka

Monday: closed - nieczynne

Tuesday: 9:00 AM - 5:00 PM

Wednesday: 9:00 AM - 5:00 PM

Thursday: closed - nieczynne

Friday: 9:00 AM - 3:00 PM

Saturday: closed - nieczynne

RECTORY - PLEBANIA
109 York Avenue,
Staten Island, New York 10301

Tel: 718-447-3937 Fax: 718-815-5733
parish@stanislawkostkasi.org
pastor@stanislawkostkasi.org
www.stanislawkostkasi.org

Pastor - Proboszcz
Rev. Canon Jacek Piotr Woźny

Deacon - Diakon
Vincent D'Silva

Eucharistic Minister
Nadzwyczajny Szafarz

Mariusz Tutka
Andrzej Gorzelski
Waldemar Dębicki

Music Director - Organista:

Alicja Kenig- Stola
tel:718-689-4720

Polish School - Polska Szkoła:
Principal - Dyrektor

Dorota Zaniewska
tell: 347-302-1595
www.psstateniland.w.interia.pl

Confessions- Spowiedź:

Friday - Piątek
6:00 PM - 7:00 PM

Sacrament of Baptisms - Chrzest Św.:

First Sunday of month 11:30 AM
Pierwsza niedziela miesiąca 11:30 AM

Weddings - Śluby:

By appointment 6 months before.
Zgłoszenie 6 miesięcy przed ślubem.

Ordinary Time

NOVEMBER 10, 2024
32ND SUNDAY IN ORDINARY TIME
TRZYDZIESTA DRUGA
NIEDZIELA ZWYKŁA

Saturday / Sobota

6:00 P.M. Ś.P. z rodzin Kozłowskich,
Wysockich, Bartulewicz oraz
Dębskich.

Sunday / Niedziela

8:30 A.M. Ś.P. Stanisław Pałka w 4 rocznicę
śmierci od córki z rodziną.
10:00 A.M. All Souls Novena.
11:30 A.M. Ś.P. Marian Jaśkiewicz.

Tuesday / Wtorek

9:00 A.M. Living & deceased members of the
Piciocco, Tucciarelli, Mastropaolo
& Levato Families.

Wednesday / Środa

9:00 A.M. L.M. Ann & Frank Wojtowicz.

Thursday / Czwartek

9:00 A.M. L.M. Joseph N. & Frances Piciocco
& Joseph Patrick & Lillian Murphy.

Friday / Piątek

7:00 P.M. Ś.P. Edward Ewa Wieczorek oraz z
rodzin Cichonski, Uliasz,
Szustkowki, Misterski.

Saturday / Sobota

9:00 A.M. Everyone Interred in a Staten Island
Roman Catholic Cemetery.

NOVEMBER 17, 2024
33RD SUNDAY IN ORDINARY TIME
TRZYDZIESTA TRZECIA
NIEDZIELA ZWYKŁA

Saturday / Sobota

6:00 P.M. Ś.P. Marianna Stefan Mucha,
Ś.P. Janina Władysław Krok od
wnuczki z rodziną.

Sunday / Niedziela

8:30 A.M. Ś.P. Józef, Stefania Elżbieta
Grochowski.
10:00 A.M. L.M. Josephine & John
Modzelewski from loving daughter.
11:30 A.M. O zdrowie i Boże
błogosławieństwo dla Izabeli i
Patryka do rodziców.

NOVEMBER 3, 2024
32ND SUNDAY IN ORDINARY TIME

*Blessed are the poor in spirit,
for theirs is the kingdom of heaven.*
Mt 5:3

First Reading

1 Kings 17:10-16

Through Elijah, a widow and her son are blest
with enough flour and oil to supply them for a
year.

Responsorial Psalm

Psalm 146:7,8-9 9-10

A prayer of praise to God who raises up the
lowly

Second Reading

Hebrews 9:24-28

Christ died once to take away sin; he will return
again to bring salvation.

Gospel Reading

Mark 12:38-44 (shorter form, Mark 12:41-44)

Jesus notices a poor widow's offering and com-
mends her great sacrifice.

ENTRANCE HYMN
BEAUTIFUL SAVIOR

OFFERTORY HYMN
390 SHEPHERD OF SOULS

COMMUNION HYMN
382 O JESUS WE ADORE THEE

RECESSIONAL HYMN
LET THERE BE PEACE ON EARTH

The context for today's Gospel continues to be mounting tension between Jesus and the Jewish authorities. Mark reports some of Jesus' teaching in the Temple area in today's reading and in the preceding verses not included in our Lectionary sequence. In the first part of today's Gospel, we hear Jesus warn the crowds not to follow the example of the scribes in seeking honor and attention from others. It is important to recall that Mark indicates that Jesus taught these things while in the vicinity of the Temple in Jerusalem. Mark is setting the stage for Jesus' passion.

Jesus then observes how Jewish pilgrims are making their contributions to the temple treasury. The Temple in Jerusalem was the center of Jewish worship in the time of Jesus. It was expected that observant Jews would make pilgrimages to the Temple to offer prayer and sacrifices. Pilgrims were also expected to make a financial contribution to the temple treasury.

As we would expect to be the case, Jesus observes that those who were rich contributed large sums to the treasury. Those with less means made smaller contributions. A similar situation exists in most of our parishes as well. Jesus calls attention, however, to a poor widow who makes the smallest of contributions—two coins of little value. Jesus upholds the poor widow's offering for his disciples' consideration, commending her because her small offering was an act of profound generosity, giving from her livelihood rather than her surplus.

To give from our livelihood is not only an act of generosity, it is also an act of trust in God. We can only give from our need if we trust that God will provide for us. Jesus himself demonstrates the ultimate act of generosity and trust in God as he gives his life for us on the cross.

SAINT MARGARET OF SCOTLAND

Saint of the Day for November 16
(1045 – November 16, 1093)

Margaret of Scotland was a truly liberated woman in the sense that she was free to be herself.

For her, that meant freedom to love God and serve others.

Not Scottish by birth, Margaret was the daughter of Princess Agatha of Hungary and the Anglo-Saxon Prince Edward Atheling. She spent much of her youth in the court of her great-uncle, the English king, Edward the Confessor. Her family fled from William the Conqueror and was shipwrecked off the coast of Scotland. King Malcolm befriended them and was captivated by the beautiful, gracious Margaret. They were married at the castle of Dunfermline in 1070.

Malcolm was good-hearted, but rough and uncultured, as was his country. Because of Malcolm's love for Margaret, she was able to soften his temper, polish his manners, and help him become a virtuous king. He left all domestic affairs to her, and often consulted her in state matters.

Margaret tried to improve her adopted country by promoting the arts and education. For religious reform she encouraged synods and was present for the discussions which tried to correct religious abuses common among priests and laypeople, such as simony, usury, and incestuous marriages. With her husband, she founded several churches.

Margaret was not only a queen, but a mother. She and Malcolm had six sons and two daughters. Margaret personally supervised their religious instruction and other studies.

Although she was very much caught up in the affairs of the household and country, she remained detached from the world. Her private life was austere. She had certain times for prayer and reading Scripture. She ate sparingly and slept little in order to have time for devotions. She and Malcolm kept two Lents, one before Easter and one before Christmas. During these times she always rose at midnight for Mass. On the way home she would wash the feet of six poor persons and give them alms. She was always surrounded by beggars in public and never refused them. It is recorded that she never sat down to eat without first feeding nine orphans and 24 adults.

In 1093, King William Rufus made a surprise attack on Alnwick castle. King Malcolm and his oldest son, Edward, were killed. Margaret, already on her deathbed, died four days after her husband.

PRAYER FOR HEALING SICKNESS.

Loving and ever-present God, we believe that your grace is sufficient for all things. Comfort us a new by your presence. Allow that in our weakness we may be made strong, in our grief, consoled, and in our ignorance, wise.

Protect and guide us that we may know the way to take and that at each crossroad of life we may see the right path to choose. Safeguard us by your power, uphold us your kindness, and warm us by your love. By your divine grace help us to do what is right, to act courageously, to love our neighbors, to forgive our enemies. By your grace, bless us through Jesus Christ our Lord. Amen.

For the sick: Anne Padula, Barbara Bielawski, Robert Kozłowski, Josephine Ostrowski, Joseph Wojtowicz, Krzysztof Paluch, Anna Kozłowska, Piotr Kobeszko, Ryszard Wiśniewski, Michał Marczewski. Venceslav D'Silva, Teodora Guziejko.

**10 LISTOPADA 2024
TRZYDZIESIĄTA DRUGA
NIEDZIELA ZWYKŁA**

*Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie.
(Mt 5, 3)*

**Pierwsze czytanie
(1 Krl 17, 10-16)**

Uboga wdowa karmi Eliasza

Psalm

Ps 146 (145)

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

**Drugie czytanie
(Hbr 9, 24-28)**

Jedyna ofiara Chrystusa

Ewangelia

(Mk 12, 38-44)

Wdowi grosz

Bóg jako opiekun biednych i uciśnionych to jedna z głównych linii teologicznych całej Biblii. Dzisiejsza Ewangelia jest tego przykładem. Co ciekawe, Jezus nie nagradza od razu ubogiej wdowy za jej hojność - wrzuciła przecież do skarbony świątynnej całe swoje utrzymanie. Ale nagrodą jest przecież już sam fakt, że ten gest zostaje przez Niego zauważony. A chodzi przecież o gest z pozoru mało znaczący, jak i mało znacząca dla tłumów była jego autorka.

Jeżeli bowiem mówi się, że „miłość ma wiele imion”, to jednym z bardzo ważnych spośród nich jest „uwaga”. Jakże bolesne jest, kiedy nasze problemy, cierpienia, czy też ofiarność i bezinteresowny wysiłek nie są zauważane i nie są cenione. Często jedno małe słowo „widzę” jest w stanie dodać nam skrzydeł: „widzę twoje cierpienie”, „widzę i cenię twoje wysiłki”.

Jezus, który potrafi dostrzec ofiarność biednej wdowy, odkrywa przed nami oblicze Boga uważnego. Bóg wcielony, którym On jest, realizuje na co dzień słowa z psalmów: „A Ty widzisz trud i boleść, patrzysz, by je wziąć w swoje ręce” (Ps 10, 14) czy też „Ty zapisałeś moje życie tułaczę; przechowałeś Ty łzy moje w swoim bukłaku” (Ps 56, 9).

Pamiętajmy o tym szczególnym aspekcie Bożej miłości, kiedy czujemy się samotni i opuszczeni!

O WDOWIM SERCU

Z westchnieniem wskazywały na wiszące na ścianach ślubne fotografie lub portrety mężczyzn w mundurach i objaśniały, że to ich mężowie, którzy z wojny nie wrócili do domu. I zaczynały snuć opowieści o tym, jak go wezwali, jak jeszcze kilka listów przysłał, jak potem zaginął o nim słuch, jak wreszcie przyszło pismo informujące o jego śmierci. Potem był rozdział o trudnej powojennej rzeczywistości, w której samotnie wychowywały dzieci. Czasem je wysoko kształciły. Niektóre dodawały skargę, że dzieci teraz o nich zapomniały.

Któż nie przysłuchiwał się kiedyś opowieściom wdów, pełnym wspomnień z odległych już lat,

uspokojonego smutku i życiowej mądrości zrodzonej z najtrudniejszych doświadczeń...

Dzisiaj wśród nas już coraz mniej tych, które wojna przyprawiła o wdowieństwo. Współczesne wdowy utraciły mężów w wypadkach drogowych, na budowach, w podziemiach kopalń. Są wdowy po tych, którzy podczas pracy zawodowej nabawili się pylicy, ołowicy i innych śmiertelnych schorzeń. Są i te, których mężowie zostali zabici podczas obrony kopalni w dniach stanu wojennego.

Wdowieństwo zasługuje na uwagę i szczególnie szacunek, bo przecież jest doświadczeniem życia boleśnie pozbawionego tej pełni, którą niosło po życie małżeńskie. Jest pewnego rodzaju zubożeniem jakości życia.

Chrystus zdawał sobie sprawę z trudów wdowiego życia. Być może już z oblicza Maryi odczytywał ból wdowieństwa. Odczytał go także na zapłakanej twarzy wdowy z Naim, która właśnie uczestniczyła w pogrzebie swojego jedyne go syna. Współczucie dla wdowy kazało Mu wskrzesić jedyną jej podporę.

W czytanej dzisiaj Ewangelii słyszymy Jezusa grożącego uczonym w Piśmie za to, że objadają domy wdów, a więc nadużywają ich gościnności i pobożności. Wkrótce potem Jezus wychwala zauważony czyn ubogiej wdowy, która do świątynnej skarbony wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz, co zresztą było wszystkim, co miała na swe utrzymanie.

Gdy kształtowało się życie wspólnotowe młodego Kościoła, wdowy znajdowały w jego strukturze swoje odrębne miejsce. Były osobnym stanem w Kościele, a ich imiona figurowały na specjalnych listach. Św. Paweł w Pierwszym Liście do Tymoteusza zwraca uwagę na ów stan. Przypomina wdowom stosowny dla nich sposób życia, przestrzega przed grzechami, jakie w tym stanie mogłyby się zdarzyć, i wreszcie stawia dość ostre warunki, które musi spełnić wdowa mająca być wciągnięta do kościelnego spisu wdów (1 Tm 5,3-10).

Chrześcijaństwo ma więc swoją tradycję dotyczącą stanu wdowiego. Trzeba zauważyć, że wdowy, chociaż dzisiaj niespisywane na osobnych listach, pełnią w Kościele ważną rolę. Niejednokrotnie pozostawanie w życiowej samotności zbliża je bardziej do życia modlitewnego i sakramentalnego. Swoją samotność głębiej zakorzeniają w Bogu, i w ten sposób dają wyraz swojemu pogodzeniu się z Jego niełatwą przecież wolą. To właśnie wdowy stanowią duży procent tych, którzy pojawiają się w kościelnych nawach w dni powszednie. Jest w nich wtedy coś z prorokini Anny, która swoim długo trwającym wdowieństwem służyła Bogu w cieniu jerozolimskiej świątyni.

Wdowy częściej niż inni podejmują różnorakie posługi na rzecz Kościoła czy parafii. To one w dużej mierze udzielają się w rozwiniętej dzisiaj działalności charytatywnej, dając Kościołowi potrzebującemu swój czas, swoje zdrowie i często swój wdowi grosz.

Grosz ów, nominalnie choćby najmniejszy, wielką bywa ofiarą, bo jest oddaniem nie z tego, co im zbywa, ale z tego, co jeszcze byłoby tak bardzo potrzebne. Wdowi grosz stanowi więc lekcję pogładową o praktycznie nieograniczonej ofiarności, ale tym samym także o głębokim zaufaniu Bożej Opatrzności. Na takie zaufanie zdobyta się wdowa z Sarepty, dzieląc swój mizerny pokarm z Eliaszem. Mimo konsumpcji pokarmu nie ubywało. Bóg nie pozwala zubożeć tym, którzy są zdolni do ofiar.

Widzę fałsz w twierdzeniu, że można być jednocześnie wierzącym i niepraktykującym - powiedział abp Adrian Galbas w Nowym Jorku Metropolita katowicki, który przewodniczył Mszy św. z okazji Dnia Dziedzictwa Polskiego.

Ludzie obojętności

– Obojętny człowiek nie twierdzi, że te wartości są złe, nie twierdzi jednak także, że są dobre. Może są, a może nie są. Może są takie, a może inne. To nieważne i nic mnie to nie obchodzi – mówił.

Przywołując słowa Jana Pawła II o obronie “własnego Westerplatte” podkreślił różnicę pomiędzy postawami wobec dziedzictwa ludzi współczesnych oraz tych, którzy dorastali kilka dekad temu.

– Pamiętam, jak myśmy – młodzi wtedy ludzie – słuchali tego z wypiekami na twarzy. To nas jakoś podniecało, zapalało, podnosiło na duchu. „Tak, chcę być obrońcą mojego Westerplatte, mówiliśmy. Chcę walczyć o to, co jest dla mnie ważne”. Dziś wielu powie: „nie muszę mieć żadnego Westerplatte. Ważne, bym był wyspany, najedzony i miał wifii” – zaznaczył.

Odnosząc się do kontekstu kulturowego, w którym żyje Polonia w Nowym Jorku, wyraził uznanie dla wysiłków na rzecz pielęgnowania polskiego dziedzictwa w polonijnych szkołach, klubach, stowarzyszeniach i parafiach.

– Życie w wielokulturowym i wielomilionowym mieście. W tyglu tyglów, w Nowym Jorku. W tyglu można mieszać ze sobą różne potrawy, z każdej wziąć trochę, wszystko jakoś połączyć, potem dołożyć jednolitego sosu, który dodaje się do każdej pospolitej potrawy: do hamburgera i hot doga, by ostatecznie uzyskać taki sam smak. Tylko że potem nie wiadomo co się właściwie zjadło. Lepiej, jak jest inaczej: chętnie spróbuję tego, co gotują na innych ogniach, w innych piecach, co sprzedają na innych straganach. Jestem otwarty, ciekawy świata, ciekawy innych sposobów myślenia, działania i w ogóle życia, ale mam też coś własnego, co gotowała moja babcia i moja mama, coś co mnie karmi, czym chcę się karmić i czym chętnie poczęstuję także ciebie – stwierdził.

W homilii apelował także, by Polacy dbali o własną tożsamość i nie bali wyróżniać się na tle innych. Odwołał się do Katedry Świętego Patryka na Manhattanie. – Wygląda jak z innej bajki i z innego świata, niedzisiejsza. Jedna inna wśród wielu innych. A jednak przez to, że jest jedna i inna, jest zauważalna i tak cenna. Po wizycie na Manhattanie możemy zapomnieć jak wygląda ten, czy tamten drapacz, ale nie zapomnimy tej katedry. Drapacze dosięgają chmur, katedra dosięga nieba – zaznaczył.

Wiary nie można sprowadzić do religijnych zwyczajów

Abp Galbas podkreślił, że jedną z najważniejszych wartości otrzymanych od poprzednich pokoleń jest wiara przekazywana przez Kościół. Nie należy jej jednak sprowadzać tylko do religijnych zwyczajów, które są ważne, jednak “mogą być puste jak wielkanocne wydmuszki”. Wiara jest decyzją, przemyślaną, rozebraną i przemodloną. Jest też pragnieniem pójścia za Chrystusem.

– Nie za kimkolwiek, nie za modą, opiniami opinii publicznej, nie za większością, nie za kalkulacjami na chwilę, ale właśnie za Chrystusem – mówił. Zauważył, że udział w praktykach religijnych weryfikuje wiarę, ale może być pusty, jeśli praktykującemu brakuje spójności życia. Wskazał też na niebezpieczeństwo zwalniania się z praktyk.

Nie można być wierzącym i niepraktykującym

– W twierdzeniu, że można być jednocześnie wierzącym i niepraktykującym dostrzegam potężny fałsz. Bo trudno jednocześnie chcieć być blisko Chrystusa i unikać miejsc, gdzie On sam mówi, że

jest: przede wszystkim unikać Eucharystii – zaznaczył.

Przywołując prośbę Jakuba i Jana z niedzielnej Ewangelii stwierdził, że Apostołowie wyrazili w ten sposób pragnienie życia w bliskości Chrystusa. – Pozostali się oburzają, ale to jest szczerze, proste i piękne. Czy to jest też nasze pragnienie? Moje? Być jak najbliżej Chrystusa, być coraz bliżej Niego, jak śpiewamy w popularnej pieśni kościelnej: „Być bliżej Ciebie chcę”. Macie takie pragnienie? Mamy je? – pytał.

Kończąc zachęcał do wytrwania w wierze. – Słowo „trwać” zawsze się kojarzy z czymś co trudne. Trwać, czyli nie zmieniać niczego, gdy jest ciężko, nie wycofywać się. Być jak ten obrońca Westerplatte. Trwajmy mocno, niezależnie od tego, czy mieszkamy w Nowym Jorku, czy w Nowym Targu, z tej czy z tamtej strony Atlantyku. (...) Wejźdźmy do wnętrza swojej wiary, tylko wtedy przekazemy ją następnym pokoleniom.

**UWAGA
STATEN ISLAND!**

SKORZYSTAJ!

PACZKI DO POLSKI I EUROPY

BEZPŁATNY ODBIÓR Z DOMU

KONTAKT

718-851-9171

**FABKOSHIPPING.COM
4604 NEW UTRECHT AVE
BROOKLYN NY 11219**

**ZABAWA
ANDRZEJKOWA**

23 LISTOPADA 2024

8:00PM – 2:00 AM

GRA ZESPÓŁ

THE MASTER

BILETY

**DO 10 LISTOPADA \$100 OD OSOBY
PO 10 LISTOPADA \$130 OD OSOBY**

OGŁOSZENIA DROBNE

1. **Polskie delikatesy** – Polish-European American Deli M.E Inc – **ZAPRASZAJĄ -1214 Forest Ave, Staten Island, NY 10310 – kontakt (347) 861-7181.**
2. Domowe obiady oraz polskie dania na miejscu i na wynos, a także catering na wszystkie imprezy i święta oferuje **LUK & BART – 2960 Richmond Terrace, Staten Island. Kontakt: 718-510-2932, www.lbpierogi.com**
3. **MEDICARE & MEDICATE NY& NJ 65 & up – program dla seniorów – Halina 718-926-5180.**

Usług inżynierskich.

Nowe budynki, dobudowy, przebudowy.
Zatwierdzanie aplikacji w NYC Department of Buildings.

Legalizacja zmian związanych z otrzymanymi Violations.

Inspekcje asbestowe, inspekcje inżynierskie.

Jesteśmy firmą, która zapewni pomoc w sprawach związanych w zakresie architektury.

Mówimy po Polsku:

KONTAKT Karolina Sadelski – 718-667-8500

e-mail:

ksadelski@permanentengineering.com

NOVEMBER 1, 2024 - \$1,027

SUNDAY – NOVEMBER 3, 2024

I – \$1,894

II – \$1,050

Lampki wotywne - \$250

Fuel - \$1,345 TOTAL - \$2,505

VIGIL CANDLES BEFORE THE TABERNACLE THE MOST BLESSED SACRAMENT

November 10 - November 17, 2024

Joseph Piciocco: Living & deceased members of the: Piciocco, Tucciarelli, Mastropaolo & Levato Families.

J. Coogan:

1. In memory of the deceased members of the Kamienowski, Zagajewski, Urgo, Thompson Families.
2. Good health for our Family.

J. Ostrowski:

1. L.M. Daniel & Emily Ostrowski.
2. Living and deceased members of the Ostrowski, Perkowski & Raducha Families.
3. For good health for sisters Catherina.
4. L.M. Angela & Philip.

Suzanne A. Ascher & Wayne Ascher:

1. L.M. Teresa F. Ascher
2. L.M. Teresa & Thomas Anthony Romanik.
3. L.M. Josephine, Marianna & John Prazych.

Helene Hartmann-Pulaski:

1. L.M. Pulaski Family.
2. L.M. Smieya Family.
3. L.M. Margaret Etter.

Rita & Bill Kreamer:

1. L.M. Diana & Louis Mrozinski.
2. Special Intention.

Barbara Siuzdak: In Thanksgiving.

Elissa McDonald:

1. L.M. Theresa DiResta.
2. L.M. Michael Aimesbury.
3. Good Health – Gary Aimesbury.
4. Good Health - Felicia Krause.
5. Success & recover from surgery for Maria McDonald
6. L.M. Barbara Olsen.
7. L.M. Helena Ostrowski.

Veronica Althea Modzelewski:

1. L.M. Brian G. Schiels.
2. L.M. Josephine & John Modzelewski.
3. L.M. Modzelewski, Lendzian & Sienkiewicz Families.

Anna Kozłowski: Ś.P. Stanisław Kozłowski.

Roberta Jason O'Hanlon & Family:

1. L.M. Richard & Jane (Jastremski) Jason.
2. L.M. Peter & Glenn Johnson.
3. Good health for family.
4. Guidance and safety.
5. Special Intentions.

Dann McAuliffe: Prayer for hope, strength to fight for health & recovery for Michael McAuliffe.

Maria Tomaszuk:

1. Ś.P. Władysław Kobeszko, Regina Kobeszko i mama Agnieszki Kapelańczyk.
2. O łaskę uzdrowienia prawej ręki dłoni.